ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2002

Vyhlásené: 03.08.2002 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

446

ZÁKON

z 2. júla 2002

o vzájomnej pomoci pri vymáhaní niektorých finančných pohľadávok

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

§ 1
Predmet úpravy

Tento zákon upravuje postup a podmienky, za ktorých Ministerstvo financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo") poskytuje, požaduje alebo prijíma pomoc pri vymáhaní niektorých finančných pohľadávok (ďalej len „pohľadávka"), a to

a) na základe medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná,

b) na základe zmluvy o pristúpení Slovenskej republiky k Európskym spoločenstvám a k Európskej únii vo vzťahu k členským štátom Európskej únie.

§ 2
Základné pojmy

Na účely tohto zákona sa rozumie

a) pomocou pri vymáhaní pohľadávky poskytovanie, požadovanie alebo prijímanie informácií potrebných na vymáhanie pohľadávky alebo zabezpečovanie vymáhania pohľadávky,

b) príslušným úradom zmluvného štátu orgán, ktorý je podľa práva príslušného štátu alebo medzinárodnej zmluvy oprávnený pomoc žiadať alebo poskytovať,

c) vymáhajúcim úradom orgán oprávnený vymáhať pohľadávku podľa osobitných predpisov.[1])

§ 3
Rozsah úpravy

Pomoc podľa tohto zákona sa vzťahuje na pohľadávky, ktoré vznikli v súvislosti

a) s daňou z príjmov,[2])

b) s daňou z dedičstva, daňou z darovania, daňou z prevodu a prechodu nehnuteľností,[3])

c) s daňou z pridanej hodnoty,[4])

d) so spotrebnou daňou z liehu,[5]) spotrebnou daňou z vína,[6]) spotrebnou daňou z piva,[7]) spotrebnou daňou z tabaku a tabakových výrobkov[8]) a spotrebnou daňou z minerálnych olejov,[9])

e) s clom a inými platbami vyberanými pri dovoze a vývoze tovaru,[10])

f) so sankciami a nákladmi spojenými s vymáhaním pohľadávky podľa písmen a) až e),

g) s rovnakými alebo podobnými pohľadávkami, ako sú uvedené v písmenách a) až f), iných štátov.

§ 4
Pôsobnosť ministerstva a vymáhajúceho úradu

(1) Ministerstvo a vymáhajúci úrad postupujú pri poskytovaní, požadovaní alebo prijímaní pomoci podľa tohto zákona. Vymáhajúci úrad postupuje pri vymáhaní pohľadávky podľa osobitného predpisu,[11]) ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Ministerstvo môže poveriť vymáhajúci úrad vykonaním úkonov smerujúcich na získanie informácií potrebných na vymáhanie pohľadávky.

(3) Vymáhajúci úrad môže požiadať o vykonanie úkonov smerujúcich k získaniu informácií potrebných na vymáhanie pohľadávky alebo o vymáhanie pohľadávky príslušný úrad zmluvného štátu len prostredníctvom ministerstva.

§ 5
Informácie potrebné na vymáhanie pohľadávky

(1) Ministerstvo poskytne príslušnému úradu zmluvného štátu informácie potrebné na vymáhanie pohľadávky len na základe jeho písomnej žiadosti.

(2) Žiadosť o poskytnutie informácií potrebných na vymáhanie pohľadávky (ďalej len „žiadosť o poskytnutie informácie") obsahuje

a) názov príslušného úradu zmluvného štátu, ktorý žiada o poskytnutie informácií potrebných na vymáhanie pohľadávky,

b) meno a priezvisko fyzickej osoby oprávnenej konať za príslušný úrad zmluvného štátu, jej funkciu a miesto jej trvalého pobytu,

c) meno a priezvisko fyzickej osoby alebo obchodné meno právnickej osoby, ktorá je dlžníkom,

d) miesto trvalého pobytu alebo sídlo dlžníka,

e) identifikáciu pohľadávky a jej výšku,

f) požadované informácie potrebné na vymáhanie pohľadávky,

g) iné údaje nevyhnutné na vybavenie žiadosti o po-skytnutie informácií potrebných na vymáhanie pohľadávky,

h) odtlačok úradnej pečiatky príslušného úradu zmluvného štátu,

i) podpis osoby oprávnenej konať za príslušný úrad zmluvného štátu.

(3) Ak žiadosť o poskytnutie informácií neobsahuje údaje podľa odseku 2, ministerstvo vyzve príslušný úrad zmluvného štátu, aby svoju žiadosť v určenej lehote doplnil; ak príslušný úrad zmluvného štátu žiadosť o vymáhanie pohľadávky v určenej lehote nedoplní, ministerstvo je oprávnené takúto žiadosť odmietnuť.

(4) Ministerstvo bezodkladne písomne potvrdí prijatie úplnej žiadosti o poskytnutie informácií, najneskôr do siedmich dní odo dňa jej doručenia.

(5) Ministerstvo je oprávnené odmietnuť žiadosť o poskytnutie informácií, ak

a) ide o vymáhanie pohľadávky, ktorú v Slovenskej republike nie je oprávnený vymáhať vymáhajúci úrad alebo nie je oprávnený požadovanú informáciu získať, alebo ju nemôže poskytnúť na účely tohto zákona,

b) by jej poskytnutie viedlo k vyzradeniu obchodného tajomstva,[12]) k porušeniu daňového tajomstva[13]) a bankového tajomstva[14]) alebo ak by jej poskytnutie viedlo k vyzradeniu utajovanej

skutočnosti podľa osobitného predpisu,[15]) alebo ak by bolo inak v rozpore s verejným poriadkom,

c) príslušný úrad zmluvného štátu podľa práva svojho štátu nie je oprávnený rovnakú informáciu poskytnúť.

(6) Ministerstvo o dôvodoch odmietnutia žiadosti o poskytnutie informácií bezodkladne písomne informuje príslušný úrad zmluvného štátu, najneskôr však do šiestich mesiacov odo dňa potvrdenia prijatia žiadosti o poskytnutie informácií.

(7) Ministerstvo oznámi príslušnému úradu zmluvného štátu opatrenia vykonané na základe jeho žiadosti o poskytnutie informácií najneskôr do šiestich mesiacov odo dňa prijatia takejto žiadosti. Ministerstvo oznámi príslušnému úradu zmluvného štátu požadované informácie potrebné na vymáhanie pohľadávky bezodkladne po ich získaní.

(8) Ustanovenie odseku 2 platí rovnako aj v prípade, ak ministerstvo žiada o poskytnutie informácií od príslušného úradu zmluvného štátu.

Vymáhanie pohľadávky

§ 6
Podmienky na vymáhanie pohľadávky

(1) Ministerstvo zabezpečí vymáhanie pohľadávky len na písomnú žiadosť príslušného úradu zmluvného štátu. Vymáhaná pohľadávka nemá prednosť pred inými pohľadávkami. Pohľadávka sa vymáha v slovenskej mene; ak sa vymožená pohľadávka poukazuje na účet v zmluvnom štáte v cudzej mene, prepočíta sa kurzom vyhláseným Národnou bankou Slovenska platným ku dňu odoslania žiadosti o vymáhanie pohľadávky.

(2) Žiadosť o vymáhanie pohľadávky obsahuje

a) názov príslušného úradu zmluvného štátu, ktorý žiada o vymáhanie pohľadávky,

b) meno a priezvisko fyzickej osoby oprávnenej konať za príslušný úrad zmluvného štátu, jej funkciu a miesto jej trvalého pobytu,

c) meno a priezvisko fyzickej osoby alebo obchodné meno právnickej osoby, ktorá je dlžníkom,

d) miesto trvalého pobytu alebo sídlo dlžníka,

e) identifikáciu pohľadávky a jej výšku,

f) informácie o lehote, v ktorej sa premlčí právo vybrať a vymáhať pohľadávku,

g) bankové spojenie vrátane čísla účtu, na ktorý má ministerstvo poukázať finančné prostriedky.

(3) Prílohou žiadosti podľa odseku 2 je

a) doklad preukazujúci právny nárok na pohľadávku,

b) originál rozhodnutia, ktorý je podkladom na vymáhanie pohľadávky s vyznačením jeho právoplatnosti a vykonateľnosti alebo jeho úradne overenú kópiu,

c) iné doklady nevyhnutné na vymáhanie pohľadávky.

(4) Ak žiadosť o vymáhanie pohľadávky nespĺňa náležitosti podľa odsekov 2 a 3, ministerstvo vyzve príslušný úrad zmluvného štátu, aby svoju žiadosť v určenej lehote doplnil; ak príslušný úrad zmluvného štátu žiadosť o vymáhanie pohľadávky v určenej lehote nedoplní, ministerstvo je oprávnené takúto žiadosť odmietnuť.

(5) Ministerstvo bezodkladne písomne potvrdí prijatie žiadosti o vymáhanie pohľadávky, najneskôr do siedmich dní odo dňa doručenia žiadosti.

(6) Ministerstvo je oprávnené odmietnuť žiadosť o vymáhanie pohľadávky, ak

a) by vymáhanie pohľadávky vzhľadom na situáciu dlžníka viedlo k jeho vážnym ekonomickým alebo sociálnym problémom,

b) výška pohľadávky, o ktorej vymáhanie sa žiada, je nižšia ako 1 500 EUR.

(7) Ak rozhodnutie cudzieho správneho orgánu, o ktorom súd rozhodol, že je vykonateľné,[16]) patrí do pôsobnosti daňového orgánu alebo colného orgánu, vykoná sa ako rozhodnutie daňového orgánu alebo colného orgánu.

(8) Informácie a doklady týkajúce sa vymáhania pohľadávky ministerstvo bezodkladne oznámi vymáhajúcemu úradu. Vymáhajúci úrad je v súvislosti s vymáhaním pohľadávky oprávnený požadovať ďalšie informácie a doklady potrebné na vymáhanie len prostredníctvom ministerstva.

(9) Ak nie je pohľadávka vymožená do jedného roka od dňa potvrdenia prijatia žiadosti o vymáhanie pohľadávky, ministerstvo bezodkladne písomne informuje príslušný úrad zmluvného štátu o doteraz vykonaných opatreniach. Na tieto účely je vymáhajúci úrad povinný poskytnúť ministerstvu potrebné informácie.

(10) Vymožené peňažné prostriedky poukáže vymáhajúci úrad na účet určený ministerstvom. Na žiadosť ministerstva je vymáhajúci úrad povinný bezodkladne informovať ministerstvo o úkonoch vykonaných na účely vymáhania pohľadávky.

(11) Vymáhajúci úrad povolí odloženie výkonu exekúcie podľa osobitného predpisu[17]) so súhlasom príslušného úradu zmluvného štátu.

(12) Ministerstvo poukáže vymožené finančné prostriedky na účet príslušného úradu zmluvného štátu do jedného mesiaca odo dňa vymoženia pohľadávky.

§ 7
Lehoty na vymáhanie

Lehoty na vymáhanie pohľadávok sa spravujú právnym poriadkom štátu, ktorý o vymáhanie pohľadávky požiada. Úkony, ktoré majú vplyv na premlčacie lehoty, sa považujú za vykonané aj vtedy, ak ich vykoná vymáhajúci úrad.

§ 8
Odloženie vymáhania pohľadávky

(1) Ak vymáhajúcemu úradu bolo doručené prostredníctvom ministerstva oznámenie príslušného úradu zmluvného štátu alebo dlžníka o tom, že proti exekučnému titulu sa uplatňuje mimoriadny opravný prostriedok, odloží vymáhanie pohľadávky až do rozhodnutia príslušného úradu zmluvného štátu o mimoriadnom opravnom prostriedku.

(2) Na základe odôvodnenej žiadosti príslušného úradu zmluvného štátu môže vymáhajúci úrad zabezpečiť vymáhanú pohľadávku záložným právom.[18])

Spoločné a záverečné ustanovenia

§ 9
Zamietnutie poskytnutia pomoci

(1) Ministerstvo žiadosť o poskytnutie pomoci zamietne, ak jej poskytnutím nie je zabezpečená vzájomnosť.

(2) O dôvodoch zamietnutia žiadosti o vymáhanie pohľadávky ministerstvo informuje bezodkladne príslušný úrad zmluvného štátu.

(3) Ak ministerstvo zamietne žiadosť o vymáhanie pohľadávky členského štátu Európskej únie, informuje o zamietnutí žiadosti zároveň aj Komisiu Európskych spoločenstiev.

§ 10
Zaobchádzanie s informáciami

(1) Na informáciu oznámenú ministerstvu príslušným úradom zmluvného štátu sa vzťahuje povinnosť zachovávať tajomstvo podľa osobitného predpisu.[19])

(2) Informácia získaná pri poskytovaní pomoci od príslušného úradu zmluvného štátu môže byť sprístupnená len

a) zamestnancom vymáhajúceho úradu,

b) súdu na účely súdneho konania,

c) orgánom činným v trestnom konaní.

(3) Informácia získaná pri poskytovaní pomoci môže byť verejne prístupná len so súhlasom príslušného úradu zmluvného štátu.

(4) Ak sú obsahom informácie získanej pri poskytovaní pomoci osobné údaje, vzťahuje sa na ich ochranu osobitný predpis.[20])

(5) Ak ministerstvo považuje informáciu prijatú od príslušného úradu zmluvného štátu za užitočnú aj pre príslušný úrad iného zmluvného štátu, môže informáciu odovzdať príslušnému úradu iného zmluvného štátu iba so súhlasom príslušného úradu toho zmluvného štátu, ktorý informáciu poskytol.

§ 11
Náklady súvisiace s poskytovaním pomoci

(1) Náklady vynaložené v súvislosti s poskytnutím pomoci sa voči príslušnému zmluvnému štátu neuplatňujú, ak je zabezpečená vzájomnosť.

(2) Slovenská republika zastúpená ministerstvom uhradí štátu, ktorý požiada o pomoc pri vymáhaní pohľadávky, náklady spojené s neoprávneným vymáhaním pohľadávky, ak ich zavinila.

(3) Ministerstvo zabezpečí, aby sa žiadosti o poskytnutie pomoci pri vymáhaní pohľadávky vrátane požadovaných dokladov príslušnému úradu zmluvného štátu predložili v úradnom jazyku tohto štátu. Túto povinnosť ministerstvo nemá, ak príslušný úrad zmluvného štátu preklad odmietne.

§ 12
Účinnosť

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januára 2003 s výnimkou § 1 písm. b) a § 9 ods. 3, ktoré nadobudnú účinnosť dňom nadobudnutia platnosti zmluvy o pristúpení Slovenskej republiky k Európskym spoločenstvám a k Európskej únii.

Rudolf Schuster v. r.

Jozef Migaš v. r.

Mikuláš Dzurinda v. r.

1) Napríklad zákon č. 150/2001 Z. z. o daňových orgánoch a ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 440/2000 Z. z. o správach finančnej kontroly v znení zákona č. 182/2002 Z. z., zákon č. 240/2001 Z. z. o orgánoch štátnej správy v colníctve, zákon č. 440/2000 Z. z. o správach finančnej kontroly v znení neskorších predpisov.

2) Zákon č. 366/1999 Z. z. o daniach z príjmov v znení neskorších predpisov.

3) Zákon Slovenskej národnej rady č. 318/1992 Zb. o dani z dedičstva, dani z darovania a dani z prevodu a prechodu nehnuteľností v znení neskorších predpisov.

4) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 289/1995 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov.

5) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 229/1995 Z. z. o spotrebnej dani z liehu v znení neskorších predpisov.

6) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 309/1993 Z. z. o spotrebnej dani z vína v znení neskorších predpisov.

7) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 310/1993 Z. z. o spotrebnej dani z piva v znení neskorších predpisov.

8) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 312/1993 Z. z. o spotrebnej dani z tabaku a tabakových výrobkov v znení neskorších predpisov.

9) Zákon č. 239/2001 Z. z. o spotrebnej dani z minerálnych olejov v znení neskorších predpisov.

10) § 430 zákona č. 238/2001 Z. z. Colný zákon v znení zákona č. 553/2001 Z. z.

11) Napríklad zákon Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov, zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), § 430 zákona č. 238/2001 Z. z. v znení zákona č. 553/2001 Z. z.

12) § 17 až 20 Obchodného zákonníka.

13) Zákon Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.

14) Zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

15) Zákon č. 241/2001 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

16) § 250y Občianskeho súdneho poriadku.

17) Napríklad zákon Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.

18) Napríklad § 71 zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, § 429 zákona č. 238/2001 Z. z. v znení zákona č. 553/2001 Z. z.

19) Napríklad § 23 zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.

20) Zákon č. 52/1998 Z. z. o ochrane osobných údajov v informačných systémoch v znení zákona č. 241/2001 Z. z.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.